

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.046/2018/5.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Gál Attila bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
. Tasnádi Gábor ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
. Richter Eszter

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.708/2017/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.M.347/2015/97.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.708/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 1.418.200 (egymillió-négyszáztizennyolcezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2006. április 3-tól állt az alperes alkalmazásában számviteli ügyintéző munkakörben. 2009. május 1-jétől gazdasági igazgató munkakört töltött be.
- [2] A. N., aki 2015. január 9-éig az alperes ügyvezetője volt, 2015. január 8-án a cég képviseletében eladta az alperes típusú gépjárművét N. A. élettárs részére 450.000 forintért. Az ügyvezető együttes cégjegyzési aláírásra volt jogosult, az adásvételi szerződést azonban az alperes képviseletében egyedül írta alá. A felperes a szerződésen tanúként szerepelt.
- [3] A felperes jelezte A. N.-nek, hogy nem ért egyet a vételárral és azzal sem, hogy N. A.-nak, az ügyvezető hozzátartozójának értékesítik a járművet, az adásvételi szerződést ennek ellenére megkötötték. Az a körülmény, hogy a felperes tanúként azt megelőzően írta alá az adásvételi szerződést, hogy azt a vevő aláírta volna, az eljárás során nem került tisztázásra.
- [4] M. A. 2015. január 13-án e-maillal írt R. L.-nek, a régióvezetőjének, amelyben egyebek között értékesítésével kapcsolatos észrevételeit is rögzítette. Ezt követően 2015. január végén F. L., a vezető jogtanácsosa felkérte O. R.-ot, a jogtanácsosát, hogy az alperesnél belső ellenőrzést folytasson le. Ennek keretében 2015. februárjában a D. Zrt. szakértőit és a K. Ügyvédi Irodát bízták meg a belső ellenőrzés lefolytatásával. A vizsgálat azt követően kezdődött el a felperessel szemben, hogy 2015. április 9-én és 13-án meghallgatták. Az adásvételi szerződéssel kapcsolatban a vizsgálat során úgy nyilatkozott, hogy nem értett egyet a szerződésben foglaltakkal, de nem kívánt az ügyvezetővel ellenkezni. Az első meghallgatáson állította, hogy az ügyvezető kész szerződéssel érkezett, a második meghallgatáson már úgy nyilatkozott, hogy a szerződés aláírására helyben kapott utasítást.
- [5] 2015. április 13-án O. R. átadta a felperes részére a munkavégzési kötelezettség alóli felmentést, amely szerint az alperes legfeljebb 30 napra felmenti munkavégzési kötelezettsége alól. Mivel ezzel a felperes nem értett egyet, azt nem írta alá. Ezt követően A. L. és O. R. bekísérte a szobájába, ahol személyes holmijait magához vehette. A felperestől O. R. elkérte a céges SIM-kártyát, ezt követően a recepcióra kísérték. Amíg a folyósán haladtak munkatárssal nem találkoztak.
- [6] A felperes 2015. április 16-án a vizsgálóbiztos részére nyilatkozatot írt, amelyben a terhére felhozott indokokra részletes észrevételt tett. Rögzítette, hogy értékesítése érvénytelen, mert az ügyvezető mellett nem az eladónál, hanem a tanúnál írt alá, így az értékesítés álláspontja szerint vitatható.
- [7] Ezt követően az alperes megbízta dr. F. L. igazságügyi grafológus szakértőt, hogy vizsgálja meg a 2015. január 8-án kelt adásvételi szerződésen található aláírást, értékelje, hogy N. A.-tól vagy a

felperestől származik-e. A 2015. április 30-ától 2015. május 3-ig tartó vizsgálat alapján a 2015. május 3-án kelt szakértői vélemény rögzítette, hogy mivel a szerződésen található N. A. aláírás nem eredeti, hanem fénymásolt, minden kétséget kizáró bizonyítást nem lehet lefolytatni, figyelembe véve az elért azonossági értékekhez tartozó százalékot is. A fénymásolt példány miatt az elért eredményből 10%-ot le kell vonni, ugyanakkor a szakértői vélemény szerint a gépjármű adásvételi szerződésen található N. A. aláírás valószínűsíthetően a felperestől származik.

- [8] A felperes munkaviszonyát az alperes 2015. május 8-án kelt azonnali hatályú felmondással szüntette meg. Ennek indokai voltak:
- [9] „- Gazdasági igazgató munkakört betöltve a munkáltató gazdasági érdekeinek csorbítására alkalmas magatartás tanúsítása.
- [10] - Banki rendelkezési joggal olyan utasítások teljesítése, amelyek nem szolgálták a munkáltató jogos gazdasági érdekét.
- [11] - A munkáltató tulajdonában álló, prémium kategóriás céges személygépkocsi elidegenítésére szolgáló szerződés tekintetében tanúként való jogellenes eljárás, miközben
- a) a vevő nem volt jelen a szerződés aláírásakor,
- b) a szerződés nem volt érvényesen, cégszerűen aláírva (együttes aláírási jog), amelyről gazdasági igazgatóként a munkavállaló tudomással bírt,
- c) a céges személygépkocsi a valós gazdasági érték töredékét képező áron (amelyről a munkavállalónak tudomása volt, vagy kellett, hogy legyen) és ezáltal a munkáltatónak jelentős kárt okozva került elidegenítésre,
- d) eshetőlegesen a szerződésben vevőként szereplő Nagy Andrea aláírásának odahamisítása a szerződésre a munkavállaló által.
- A visszaélések feltárására irányuló vizsgálat során együttműködés hiánya és információk visszatartása.
- A munkaszerződésben rögzített titoktartási kötelezettség megszegése".
- [12] A felperes 2015. április 13-án este a szüleivel megjelent a cég biatorbágyi székhelyén, ahova Mikó András ügyvezető utasítására a portás nem engedte be őket.
- [13] Az alperes 2015. május 27-én sajtóközleményt tett közzé saját weboldalán magyarul és angolul: „A L. lesújt a belső pénzügyi visszaélésekre" címmel, amely rögzítette, hogy „a L. Kft. pénzügyi vezetőjét H. I. is felmentették a munkavégzés alól és május 8-án azonnali hatállyal felmondtak neki a vizsgálat megállapításai alapján....." Ezt a sajtóközleményt az alperes és az M. között létrejött szerződés szerint az M. eljuttatta a hírszolgáltatónak, az M. magyar nyelvű adásának előfizetőihez és közzétette az O. hírcsatorna internetes honlapján.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [14] A felperes keresetében az azonnali hatályú felmondás

jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte, ezen túlmenően sérelemdíjra is igényt tartott.

- [15] Álláspontja szerint az alperes a munkavégzés alóli felmentéssel azt a látszatot keltette, hogy a felperes kötelezettségszegést követett el és további jelenlétével megakadályozná a kötelezettségszegés felderítését. Álláspontja szerint a felperes aláírási jogának visszavonása csak erősítette azt a látszatot, hogy bármilyen kötelezettségszegést követett el, aláírási jogával visszaélt és annak meghagyása esetén azzal visszaélne. Az alperes eljárása a felperest becsületében és jó hírnevében is megsértette, hiszen végzett munkáját, megbízhatóságát, személyét illetően üzleti partnerek körében szóbeszédet indított el.
- [16] A Volvo gépkocsi értékesítésével összefüggésben egyrészt a szubjektív határidő elmulasztását állította, továbbá arra hivatkozott, hogy részéről felróható magatartás nem valósult meg.
- [17] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben való marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [18] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.M.347/2015/97. számú ítéletével a keresetet elutasította és a felperest perköltség, valamint szakértői díj és illeték viselésére kötelezte.
- [19] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 55. § (2) bekezdésére, 9. §-ára, valamint a 78. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Hivatkozott továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdésére, illetve a 196. § (1) bekezdésében foglaltakra. A sérelemdíjjal összefüggésben utalt a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-54. §-ában rögzítettekre.
- [20] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a felperes 2015. április 9. és 13. között tartott meghallgatásakor kötelezettségszegésének gyanúja merült fel A. L. és O. R. tanúvallomása alapján, ezért indokolt és jogszerű volt a vizsgálat lefolytatásához a munkavégzés alóli felmentés [Mt. 55. § (2) bekezdés].
- [21] A bíróság nem találta megállapíthatónak a felperes sérelemdíj iránti igényének megalapozottságát. A. L., O. R., T.né I. M. és S. I.né tanúvallomása nem támasztotta alá azt a felperesi előadást, hogy a munkavégzés alóli felmentéskor szóbeli fenyegetések közepette kísérték ki a cég kapujáig, a munkavégzés alóli jogszerű felmentés pedig nem alapozza meg a becsület és jó hírnév sérelmét.
- [22] Az sem alapozza meg a sérelemdíj iránti igényt, hogy a SIM-kártyát elvették a felperestől, mivel az a cég tulajdona volt.
- [23] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy jó hírnevét, becsületét és emberi méltóságát sérti a „L. lesújt a belső pénzügyi visszaélésekre” című sajtóközleménynek az a mondata, hogy „nem

sokkal ezután a L. Kft. pénzügyi vezetőjét H. I. is felmentették a munkavégzés alól és május 8-án azonnali hatállyal felmondtak neki a vizsgálat megállapításai alapján" mivel ez a mondat nem véleménynyilvánítás, ezért nem lehet alapja becsületsértésnek [Ptk. 2:45. § (1)] és valós tényről közöl, ezért a jó hírnév megsértésére sem alkalmas [Ptk. 2:45. § (2)].

- [24] Az alperes a felmondás harmadik indokával kapcsolatban teljes körűen eleget tett bizonyítási kötelezettségének. M. A. tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy az eredeti adásvételi szerződést sosem látta, a felperes a szerződés scennelt változatát 2015. április 10-én küldte meg a részére. Miután 2015. január 13-án kelt e-mailben M. A. ügyvezető többek között A. N. korábbi ügyvezető által a 2015. január 8-án történt céges autó értékesítésével összefüggő aggályai miatt tanácsot kért R. L.-től, a L. részéről F. L. vezető jogtanácsos O. R. jogtanácsost bízta meg a belső vizsgálat vezetésével. A felperest 2015. április 9-én és 13-án hallgatták meg. A felperes személyét érintően csak a meghallgatásokat követően kezdődött el a vizsgálat. Szakértő kirendelésére azért került sor, mert a felperes a második meghallgatásakor a korábbiakkal ellentétesen úgy nyilatkozott, hogy a szerződés megírására helyben kapott utasítást az ügyvezetőtől, ezért felmerült benne, hogy N. A. vevőként mikor írta alá a szerződést, valamint úgy látták, hogy a felperes kézírása hasonlít a szerződésen szereplő vevői aláíráshoz. A szakértő 2015. április 30. és május 3-a között folytatta le a vizsgálatot, és ezt követően jutott arra a megállapításra, hogy valószínűsíthetően az adásvételi szerződésen vevőként a felperes aláírása szerepel. Mindezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes megtartotta a törvényben előírt szubjektív határidőt.
- [25] A harmadik felmondási indokkal kapcsolatban N. A. tanúvallomása alapján a bíróság rögzítette, hogy a vevő az adásvételi szerződést akkor írta alá, amikor a felperes részéről tanúként ez már megtörtént, ezért a felperes a Pp. 196. § (1) bekezdés b) pontjával ellentétesen tanúként nem igazolhatta, hogy a kiállító az iratot előtte írta alá, vagy az aláírását előtte saját kezű aláírásának ismerte el, ezért a 3/a. felmondási indok megalapozott.
- [26] A 3/b. felmondási okot a bíróság alaposnak ítélte mivel a cégkivonat alapján a cégjegyzésre jogosultak képviseleti módja együttes, felperes pedig úgy írta alá tanúként a szerződést, hogy az alperes képviseletében egyedül tette azt meg. A felperestől gazdasági igazgatóként elvárható lett volna, hogy ne írjon alá egy nem cégszerűen aláírt adásvételi szerződést tanúként sem, különösen olyan esetben amikor az egyik ügyvezető az élettársa részére értékesít egy prémium kategóriás gépjárművet.
- [27] A 3/c. indok is valós és okszerű, mivel a felperesnek tudomása volt a céges gépkocsi áron aluli értékesítéséről, személyesen is úgy nyilatkozott, hogy tudta azt, miszerint a szerződés teljesítése az a alperesnek kárt okoz.

- [28] A bíróság azt a felmondási indokot nem találta kétségen kívül bizonyítottnak, hogy a felperes hamisította oda N. A. aláírását, mivel a perben kirendelt írásszakértői vélemény alapján csak az állapítható meg, hogy a felperes aláírása nem zárható ki. Az alperes által csatolt magánszakértői véleményre vonatkozóan a kirendelt írásszakértő úgy nyilatkozott, hogy korábbi álláspontját fenntartja, ezért a bíróság az ítélezése alapjául azt fogadta el a magánszakértői véleménnyel ellentétesen. A bíróság a két szakértő meghallgatása iránti bizonyítási indítványt elutasította.
- [29] Az Mt. 7. § (1) bekezdésére hivatkozással az elsőfokú bíróság a joggal való visszaélést nem találta bizonyítottnak.
- [30] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.708/2017/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest perköltség és fellebbezési illeték viselésére kötelezte.
- [31] A másodfokú bíróság ítélete szerint az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás 3. indoka alapján állapította meg az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét, melynek kapcsán kiemelte, hogy a világosság követelményét mindig az adott munkavállalóra kell vonatkoztatni. A 3. indok mint összefoglaló ok az MK95. számú állásfoglalás alapján a munkaügyi perben kiegészíthető, pontosítható volt. A szubjektív határidőt, illetve az indok jogszerűségét a 3. felmondási ok alpontjait illetően részeseményekként, együttesen kellett értékelni.
- [32] A felperes az eljárás során nem bizonyította, hogy M. A. az adásvételi szerződést már 2015. januárjában látta, részleteit is megismerte. A kialakult bírói gyakorlat szerint a szubjektív határidő vizsgálata szempontjából a munkáltatói jogkört gyakorló tudomásszerzésének van jelentősége, a határidő akkor kezdődik, amikor minden információról tudomást szerez. Ez a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján jelen esetben 2015. május 3-ára tehető.
- [33] Az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondás indokai közül érdemben a 3. okról foglalt állást és minősítette azt jogszerűnek, mellyel kapcsolatban a felperes maga is elismerte, hogy a szerződést tanúként akkor írta alá, amikor a vevő nem volt jelen. Ebből önmagában következik, hogy úgy írta alá a szerződést, hogy nem győződött meg a vevő aláírásának eredetéről. N. A. vallomása szerint az ő aláírásakor a tanú aláírása nem volt az iraton.
- [34] A 3. indok b) és c) pontja tekintetében helytálló volt az elsőfokú bíróság értékelése. A felperestől gazdasági vezetőként elvárható lett volna, hogy az ügyletben tanúként se vegyen részt, annak a felperesi hivatkozásnak, mely szerint nem tudott a gépkocsi piaci értékéről a személyes meghallgatásán ellentmondott. A tényállásból a másodfokú bíróság mellőzte azt a felperes általi sérelmezett részt, miszerint nem zárható ki, hogy a vevő aláírása nem N. A.-tól, hanem a felperestől származott, mivel a feltételezésre tényállás nem alapítható.
- [35] Az Mt. 78. § (1) bekezdés szerinti feltételek vonatkozásában, ahogy ez az elsőfokú ítéletből is megállapítható, a felperes minősített

kötelezettségszegést követett el, amikor gazdasági igazgatóként közreműködött a céges gépkocsi jelentősen áron aluli értékesítésében. Ez a kötelezettségszegés az intézkedés jogszerűségét akkor is megalapozta, ha az alperes utóbb más gazdasági megfontolásból végül nem akadályozta meg az üzlet teljesezésbe menését.

[36] A joggal való visszaélés nem volt megállapítható, a felperes nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének.

[37] Az Mt. 55. § (2) bekezdése alapján egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy az intézkedés jogszerűségét a kötelezettségszegés gyanúja is megalapozza, hiszen a munkavégzés alóli felmentést ennek kivizsgálása indokolta. Amennyiben a kötelezettségszegés bizonyított volna, a munkáltatónak a munkaviszonyt megszüntető intézkedésről kell döntenie. Az Mt. 22. § szerinti indokolási kötelezettsége az intézkedés kapcsán alperesnek nem volt.

[38] A személyes tárgyai kapcsán a felperes maga adta elő, hogy az ingóságait összepakolhatta, az pedig nem rendeltetésellenes, hogy a felperest - különösen a szüleit - a munkavégzési kötelezettség alóli felmentés ideje alatt, munkaidő után nem engedték belépni az alpereshez. A munkavégzés alóli felmentéssel összefüggő eljárás miatt érvényesített sérelemdíj tekintetében a fellebbezés a tanúk elfogultságára is hivatkozott, a következetes bírói gyakorlat szerint azonban a tanúk munkáltatóval való kapcsolat önmagában ezt nem alapozza meg. Felperes maga adta elő, hogy kikisérésekor munkatársakkal nem találkoztak. A vizsgálatot végzők jelenléte, a felperes kikisérése önmagában nem sért személyiségi jogot.

[39] A SIM-kártya birtoklásából önmagában személyiségi jogsértés nem következik, A. L. vallomása szerint azt külön nem használták fel, továbbá a SIM-kártya az alperes tulajdona volt, így a felperes ennek ismeretében tarthatott rajta magáninformációt.

[40] A sajtóközleménnyel kapcsolatban a felperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem reagált valamennyi hivatkozására, az elsőfokú bíróság ugyanakkor döntése kellő indokát adta amikor kifejtette, hogy a sajtóközlemény sem a jó hírnév, sem a becsület megsértését nem valósította meg. A felperes által hivatkozott ártatlanság vélelme büntetőjogi kategória, ezzel szemben az alperesnek az Mt. 78. § (1) bekezdés szerinti minősített kötelezettségéről kellett döntenie. Az pedig a sajtóközleményből nem olvasható ki, hogy a felperest bűncselekmény elkövetésével hozta az alperes összefüggésbe.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

[41] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek megfelelő ítélet meghozatalát kérte, másodlagosan a döntéshez szükséges tények hiányában az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását indítványozta, kérve az alperes

perköltségben való marasztalását.

- [42] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, valamint az Mt. 64. § (2) bekezdését, és az Mt. 78. § (1), (2) bekezdését.
- [43] A felülvizsgálati érvelés szerint M. A. az elsőfokú eljárás során tett tanúvallomásában előadta, hogy emlékezete szerint 2015. január 12-én a felperes tájékoztatta, hogy A. N. áron alul értékesítette a Volvót N. A. részére. Ekkor tudomást szerzett az autó vételáráról és annak piaci áráról is. Ezt erősítette meg az alperes 2015. július 16-án kelt beadványának 1.3.6. pontja is.
- [44] Amennyiben ezt nem fogadná el a bíróság, M. A. vallomásából akkor is kiderül, hogy 2015. január 12-én már tudomása volt arról, miszerint A. N. N. A. részére értékesítette 450.000 forintos vételáron, ami lényegesen a piaci ár alatt van.
- [45] M. A. vallomása alapján április 10-én derült ki számára, hogy a szerződés nincs cégszerűen aláírva, és hogy a felperes tanúként írta alá azt. Ezt erősíti meg a jegyzőkönyv 9. oldalának utolsó bekezdése. A 3. ponttal jelölt indok c) alpontjáról tehát már 2015. januárjában tudomást szerzett az alperes, a b) pontról pedig legkésőbb 2015. április 10-én.
- [46] Jelen per eldöntésének „kulcskérdése” a szubjektív határidő betartása, ezzel a másodfokú bíróság csak igen szűk körben foglalkozott.
- [47] A perbeli esetben a kirendelt igazságügyi szakértő megdöntötte a magánszakvéleményében írtakat. A 3. bekezdés b) pontjában foglalt indok valóságát az alperes a perben nem tudta igazolni. Ezt a jogerős ítélet sem vitatta. Ehhez képest a jogerős ítélet mégis egy olyan dátumhoz köti a szubjektív határidő kezdetét, amely kizárólag a perben elrendelt igazságügyi szakértő által megdöntött b) pont tekintetében tartalmazott információkat. Mindezzel pedig sérült az Mt. 78. § (2) bekezdése.
- [48] A másodfokú bíróság nem foglalkozott azzal a ténnyel, hogy 2015. május 3-a vasárnapra esett, amely életszerűtlenné teszi, hogy ezen a napon jutott az alperes tudomására a magánszakértői vélemény.
- [49] Nem foglalkozott a másodfokú bíróság azzal sem, hogy a szubjektív határidő betartása a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően történt-e, vagyis, hogy a munkáltató a szükséges információk beszerzése céljából a lehető legrövidebb időn belül intézkedett-e (EBH1999.46.).
- [50] Az alperes soha nem állította az eljárás során, hogy a 3/a. felmondási indokon azt érti, hogy a felperes előbb írta alá a szerződést mint N. A.. Alperes egyértelműen azt értette ezen az indokon, hogy egyrészt nem N. A. írta alá a szerződést, másrészt, hogy a felperes úgy írta alá tanúként, hogy a szerződést nem előtte írta alá N. A. Ehhez képest az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság is úgy értelmezte azt az indokot, hogy a felperes tanúként előbb írta alá a szerződést mint a vevő. Utalt a felperes arra, hogy a Pp. 196. § (1) bekezdés b) pontjára nem hivatkozott az alperes, továbbá nem is kell kötelezően a tanú előtt aláírni az

okiratot, elég ha az aláíró az aláírást saját kezűnek ismeri el, ami jelen esetben is megtörtént.

- [51] A fellebbezésben foglaltak ellenére a másodfokú bíróság nem érzékelte azt a tényt sem, hogy a felperes és a tanú szembesítésére sor került, amely nem vezetett eredményre. A tanú vallomásaán kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, nem fogadható el bizonyítottan N. A. azon állítása, hogy a szerződést ő már úgy kapta meg, hogy azon szerepelt a felperes tanúkénti aláírása.
- [52] Az alperes olyan szerződés miatt szüntette meg azonnali hatállyal a felperes munkaviszonyát, amelyről neki tudnia kellett, hogy érvénytelen, hiszen azon túl, hogy az ügyvezető együttes aláírási joggal rendelkezett és csak egyedül írta alá a szerződést, 2015. január 7-ével már az alperes visszahívta ügyvezetői tisztségéből, tehát alá sem írhatta volna a szerződést.
- [53] Az elsőfokú bíróság az Alaptörvényre történő felperesi hivatkozással nem foglalkozott, az ártatlanság vélelmének megsértését sem vizsgálta.
- [54] A bíróságok nem vették figyelembe, hogy az alperes büntetőeljárást indított ismeretlen tettes ellen az általa sérelmesnek tartott ügyben, azonban ez megszüntető határozattal zárult. Az a megállapítás, hogy a hivatkozott és sérelmesnek tartott cikk a felperes tekintetében valós tényt közöl, minden alapot nélkülöz annak ellenére, hogy a „felmentés” és a „felmondás” szavak önmagukban igazak.
- [55] A másodfokú bíróság helytelenül járt el, amikor nem egészében, a teljes szövegkörnyezetet értékelte a sérelmes mondatot illetően, hanem azt a közleményből kiragadva vizsgálta. A cikk egészét végigolvasva és annak tükrében értelmezve a sérelmezett mondatot, egyértelműen megállapítható a jogsértés.
- [56] A cikk különböző szabálytalanságokkal hozza összefüggésbe a felperes nevét, ilyen megállapítást pedig egyik ítélet sem tett, hiszen azok kizárólag a szerződéskötés körülményeivel foglalkoztak, mely körében kiderült az az állítás, hogy a felperes írta alá a szerződést a vevő nevében, míg a többi dolog nem felperestől függött (vétélár megállapítása, vevő személye).
- [57] Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a felperes vezető beosztást töltött be az alperesi cégnél, nyilvánvalóan ehhez képest kíván munkát vállalni a későbbiekben is. A cikk súlyosan sérti az érdekeit, hiszen pénzügyi szakemberként senki sem kíván olyan embert alkalmazni, akinek a nevét bűncselekménnyel és belső pénzügyi szabálytalanságokkal hozzák összefüggésbe.
- [58] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [59] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

- [60] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretein belül vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [61] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [62] Ebből következően a Kúria kizárólag azon jogszabálysértésekre való hivatkozást vehette figyelembe, amelyek a fenti előírásoknak megfelelnek.
- [63] Az Mt. 78.§ (2) bekezdése értelmében az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, büncselekmény elkövetése esetén a büntethetőség elévüléséig lehet gyakorolni.
- [64] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a határidőben történő nyilatkozattétel bizonyítása a nyilatkozó felet terheli (MDII.183.). Jelen esetben tehát az alperesnek kellett igazolnia, hogy intézkedésének meghozatalakor a törvényben előírt határidőket betartotta.
- [65] Az alapos gyanú nem elegendő az azonnali hatályú felmondáshoz (Mfv.I.10.254/1997.). Az azonnali hatályú felmondás rövid szubjektív határidejéből az is következik, hogy a jogosultnak az alapos és megnyugtató ismeret megszerzéséhez szükséges intézkedéseket a kötelezettségszegés gyanújának felmerülését követően haladéktalanul meg kell tennie, nem késlekedhet a körülmények tisztázásával. Csak ha az ennek érdekében szükséges intézkedéseket kellő időben megtette, hivatkozhat arra, hogy az előírt időben élt az azonnali hatályú felmondás jogával (46EH; BH2000.76.).

- [66] Alaptalanul állította a felperes, hogy az alperes a döntése meghozatalánál indokolatlanul késlekedett, mivel a felvetett problémák kivizsgálása érdekében az alperes haladéktalanul intézkedett. A vizsgálatnak több körülményre kellett kiterjednie, a felperesnek az autó adásvételében való közreműködése vizsgálatára ezért került sor csak 2015. április 9-én, majd április 13-án az ezt követően elrendelt grafológiai vizsgálat eredményének megszerzését követően pedig az alperes azonnal intézkedett a felperes jogviszonyának megszüntetése érdekében.
- [67] A felperes állította, hogy 2015. január 12-én M. A. már tudott a típusú gépkocsi áron aluli értékesítéséről. Bizonyítottan a felperes ebben vállalt szerepéről azonban ezen időpontban még nem volt tudomása, így a felperessel szemben kiadott intézkedés határidejének számítása szempontjából ez kezdőnapként nem értékelhető.
- [68] Ugyancsak alaptalanul állította a felperes, hogy a szerződés nem cégszerű aláírásáról az alperes legkésőbb 2015. április 10-én értesült. A felperest még április 13-án is meghallgatták a helyzet tisztázása érdekében és ekkor merült fel a szakértő igénybevételének szükségessége. A szakvéleményből vált ténylegesen megállapíthatóvá a felperes felelősségének köre a munkáltatóra hátrányos szerződés aláírásával összefüggésben, ehhez képest pedig az alperes határidő mulasztást nem követett el.
- [69] 2015. május 3-a vasárnapra esett, ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy „a magánszakértő véleményének kelte és annak alperes tudomására jutása azonban álláspontunk szerint megkérdőjelezhető” (6. oldal 3. bekezdés). A felperes ezen előadását azonban bizonyítékkal nem támasztotta alá, azon érvelése pedig, hogy az átvétel időpontja „megkérdőjelezhető” nem volt alkalmas az alperes által állítottak megdöntésére.
- [70] A felperes sérelmezte, hogy a szubjektív határidőről a jogerős ítélet csak néhány mondatot tartalmaz, konkrét jogszabálysértést azonban ezzel összefüggésben felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg, így ezen érvelése nem képezhette vizsgálat tárgyát (Pp. 221. §).
- [71] Alaptalanul állította a felperes, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása nem volt világos, mivel abból egyértelműen kiderült, hogy a munkáltató mire alapozza intézkedését.
- [72] A Pp. 196. §-ra utalással állította a felperes, hogy a bíróságok tévesen értékelték a szerződés aláírásának körülményeit. Az alperes nem kizárólag azt róta felperes terhére, hogy nem egy időben írta alá a vevő és a tanú a szerződést, hanem azt is, hogy a felperes gazdasági igazgatóként egy olyan szerződést írt alá - legalább - tanúként, amely nyilvánvalóan hátrányos volt az alperesre nézve, elfogadhatatlan a munkakörére tekintettel az a védekezés, hogy nem kívánt a felettesével ellenkezni. A magatartása pedig bizonyítást nyert, a jogviszony megszüntetés a felperes munkakörében ezen okból

is jogszerű.

- [73] A felperes sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem foglalkozott azon felvetésével, hogy a szembesítés eredménytelen volt. Ezen állított jogsértéssel összefüggésben azonban a konkrét jogszabályt a felperes nem jelölte meg, így a Kúria ezen hivatkozást érdemben nem vizsgálhatta.
- [74] A Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a jogerős határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni, mely követelménynek nem felel meg önmagában az Alaptörvényre utalás. Az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, a rá vonatkozó eljárásokat a XIV. cikk (2) bekezdése tartalmazza. A bíróságok az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt igazságszolgáltatási, ezen belül jogalkalmazási tevékenységük során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ebből következően az Alaptörvény szabályainak értelmezése alapvetően nem a rendes bíróságok, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik (Mfv.I.10.702/2017.). Így azon hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott az Alaptörvény előírásaival, nem volt alkalmas jogszabálysértés megállapítására.
- [75] A felperes sérelemdíj iránti igényét is jogszabálysértés nélkül utasították el a bíróságok [Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdés; 2:51. § (1) bekezdés d) pont; 2:52. §].
- [76] Az eljáró bíróságok helytállóan fejtették ki, hogy a felperes által hivatkozott sajtóközlemény sem jó hírnév, sem a becsület megsértését nem valósította meg, az abban foglaltak valós tényeket tartalmaztak. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy az ártatlanság vétele büntetőjogi kategória, az alperes pedig az Mt. 78. § (1) bekezdésében foglalt minősített kötelezettségszegésre alapítottan hozta meg döntését. A sajtóközlemény egyebekben nem is tartalmaz arra vonatkozóan utalást, hogy a felperest bűncselekmény elkövetésével hozták volna összefüggésbe.
- [77] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [78] *I. Az azonnali hatályú felmondásra okot adó kötelezettségszegés gyanújának felmerülését követően haladéktalanul meg kell kezdeni a körülmények tisztázását.*
- [79] *II. A munkáltató eleget tesz ezen kötelezettségének, amennyiben a gyanú felmerültét követően azonnal elrendeli a vizsgálat lefolytatását, de csak annak eredménye ismeretében, utóbb hozza meg a jogviszonyt megszüntető döntést [Mt. 78. § (1)-(2) bekezdés].*

Záró rész

- [80] A felperes felülvizsgálati illetéket köteles fizetni az adott

ügyben irányadó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-a alapján.
[81] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2018. november 21.

**Dr. Tallián Blanka s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr.
Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s. k. bíró**

A kiadmány hitelül:

Bné

írnok